

Преюдициално запитване, отправено от High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) на 24 декември 2010 г. — TUI Travel plc, British Airways plc, easyJet Airline Co. Ltd, International Air Transport Association, The Queen/Civil Aviation Authority

(Дело С-629/10)

(2011/С 89/18)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Страни в главното производство

Ищци: TUI Travel plc, British Airways plc, easyJet Airline Co. Ltd, International Air Transport Association

Ответник: Civil Aviation Authority

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли членове 5—7 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че изискват обезщетението по член 7 да се изплаща на пътници, чиито полети са закъснели по смисъла на член 6, и ако е така — при какви обстоятелства?
2. При отрицателен отговор на първия въпрос, невалидни ли са изцяло или отчасти членове 5—7 от Регламент (ЕО) № 261/2004 поради нарушение на принципа на равно третиране?
3. При утвърдителен отговор на първия въпрос, невалидни ли са изцяло или отчасти членове 5—7 от Регламент (ЕО) № 261/2004 поради а) несъвместимост с Конвенцията от Монреал, б) нарушение на принципа на пропорционалност, и/или в) нарушение на принципа на правната сигурност?
4. При утвърдителен отговор на първия въпрос и отрицателен отговор на третия, евентуално как трябва да се ограничи действието по време на решението на Съда по настоящото дело?
5. При отрицателен отговор на първия въпрос, евентуално какви последици трябва да се изведат от Решение по дело Sturgeon за периода между 19 ноември 2009 г. и датата на обявяване на решението на Съда по настоящото дело?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския Парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 295/91 (ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Преюдициално запитване, отправено от High Court of Justice (Chancery Division) (Обединеното кралство) на 24 декември 2010 г. — University of Queensland, CSL Ltd/Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

(Дело С-630/10)

(2011/С 89/19)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court of Justice (Chancery Division)

Страни в главното производство

Жалбоподател: University of Queensland, CSL Ltd

Ответник: Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

Преюдициални въпроси

1. Регламент 469/2009 ⁽¹⁾ (наричан по-нататък „Регламентът“) признава наред с другите цели, посочени в съображенията, необходимостта от предоставяне на СДЗ [сертификат за допълнителна закрила] от всяка държава членка на Общността на притежателите на национален или на европейски патент при едни и същи условия, както е посочено в съображения 7 и 8. При липсата на общностна хармонизация на патентното право, какво е значението на израза „продуктът е защитен с основен патент, който е в сила“ в член 3, буква а) от Регламента и какви са критериите за определяне на това?
2. В случай като настоящия, който се отнася до лекарствен продукт, включващ повече от една активна съставка, съществуват ли допълнителни или различни критерии за определяне дали „продуктът е защитен с основен патент, който е в сила“ съгласно член 3, буква а) от Регламента и при утвърдителен отговор — какви са тези критерии?
3. Един от тези допълнителни или различни критерии ли е обстоятелството дали активните съставки са по-скоро смесени, отколкото доставяни едновременно, но в отделни формулировки?
4. Дали по смисъла на член 3, буква а) комбинираната ваксина, която включва много антигени, е „защитен[а] с основен патент“, ако един антиген от ваксината е „защитен с основен патент, който е в сила“?
5. В случай като настоящия, който се отнася до лекарствен продукт, включващ повече от една активна съставка, за преценката дали „продуктът е защитен с основен патент“ съгласно член 3, буква а) от значение ли е обстоятелството, че основният патент е част от семейство патенти, основани на една и съща оригинална патентна заявка и включващи патент-майка и два производни патента, които заедно защитават всички активни съставки на лекарствения продукт?
6. В случай като настоящия, в който става въпрос за основен патент, чиято претенция е за „процес за получаване на продукт“ по смисъла на член 1, буква в), трябва ли „продуктът“ по член 3, буква а) да е получен пряко посредством този процес?

7. Позволява ли Регламентът за СДЗ и по-специално член 3, буква б) предоставянето на сертификата за допълнителна закрила за единствена активна съставка или комбинация от активни съставки, когато:

- а) основен патент, който е в сила, закрила единствената активна съставка или комбинация от активни съставки по смисъла на член 3, буква а) от Регламента относно СДЗ, и
- б) лекарствен продукт, който съдържа единствената активна съставка или комбинацията от активни съставки, заедно с една или повече други активни съставки, е предмет на валидно разрешително, предоставено в съответствие с Директива 2001/83/ЕО⁽²⁾ или Директива 2001/82/ЕО⁽³⁾, което е първото разрешение за търговия, с което се пуска на пазара единствената активна съставка или комбинацията от активни съставки?

8. Отговорът на въпрос 7 зависи ли от обстоятелството дали разрешението е по-скоро за единствена активна съставка, смесена с една или повече други активни съставки, отколкото за единствена активна съставка, която се доставя едновременно, но в отделни формулировки?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 469/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 година относно сертификата за допълнителна закрила на лекарствените продукти (кодифицирана версия) (Текст от значение за ЕИП) (ОВ L 152, стр. 1.)

⁽²⁾ Директива 2001/83/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба (ОВ L 311, стр.67; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 3)

⁽³⁾ Директива 2001/82/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година относно кодекса на Общността за ветеринарните лекарствени продукти (ОВ L 311, стр.67; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 31, стр. 200)

Преюдициално запитване, отправено от Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Обединеното кралство) на 12 януари 2011 г. — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs/Philips Electronics UK Ltd

(Дело C-18/11)

(2011/С 89/20)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Обединеното кралство)

Страни в главното производство

Жалбоподател: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Отговорник: Philips Electronics UK Ltd

Преюдициални въпроси

1. Когато държава членка (като Обединеното кралство) включва в нормативната данъчна основа печалбите и загубите на дружество, което е учредено и регистрирано за данъчни цели в друга държава членка (като Нидерландия),

доколкото печалбите произтичат от дейност, извършвана от нидерландското дружество в Обединеното кралство посредством установен там постоянен обект, налага ли Обединеното кралство ограничение на свободата на установяване на граждани на държава членка на негова територия съгласно член 49 ДФЕС (предишен член 43 ЕО) с това, че не допуска пренасянето на загуби, реализирани на територията му от установен в Обединеното кралство постоянен обект на чуждестранно дружество, към местно за Обединеното кралство дружество чрез групово данъчно облекчение в случаите, когато част от тези загуби или отчетена при изчисляването им сума „съответстват на или представляват сума, която — за целите на облагането с чуждестранен данък — подлежи (за който и да било период) на приспадане или отчисляване от реализираните извън Обединеното кралство печалби на дружеството или на друго лице“, т.е. с това, че допуска пренасянето на реализирани в Обединеното кралство загуби в случаите на установен в Обединеното кралство постоянен обект само когато е неоспоримо, че към момента на предявяване на искането не е възможно приспадане или отчисляване в държава, различна от Обединеното кралство (включително в друга държава членка, като Нидерландия), като не е достатъчно лицето да не е претендирано данъчно облекчение, от което има право да се ползва в чужбина, и в случай, че не съществува равностойно условие, приложимо по отношение на пренасянето на реализирани в Обединеното кралство от местно дружество загуби?

2. При утвърдителен отговор на първия въпрос, това ограничение може ли да се обоснове:

- а) единствено с нуждата да се предотврати двойното приспадане на загуби или
- б) единствено с нуждата да се опази балансираното разпределение на данъчни правомощия между държавите членки, или
- в) единствено с нуждата да се опази балансираното разпределение на данъчни правомощия между държавите членки ведно с нуждата да се предотврати двойното приспадане на загуби?

3. При утвърдителен отговор на втория въпрос, ограничението пропорционално ли е на подобно основание или основания?

4. Ако ограничаването на правата на нидерландското дружество не е обосновано или доколкото то не е пропорционално на никое основание, правото на Съюза изисква ли Обединеното кралство да предостави на установеното там дружество средство за обезщетяване, каквото е правото да се иска групово данъчно облекчение чрез приспадане от печалбите на дружеството?

Преюдициално запитване, отправено от Korkein hallinto-oikeus (Финландия) на 21 януари 2011 г. — A Oy

(Дело C-33/11)

(2011/С 89/21)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein hallinto-oikeus